

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Р4 г 59/21
18.5.2021. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Зорица Таковић, у предмету предлагача АА из ..., ул. ..., чији је пуномоћник Гордана Јанус Милаковић, адвокат из Београда, ул. Бирчанинова бр.4, у поступку по приговору за убрзавање поступка и за утврђење повреде права на суђење у разумном року, након испитног поступка, донео је дана 18.5.2021. године

РЕШЕЊЕ

УТВРЂУЈЕ СЕ да је предлагачу АА из ... повређено право на суђење у разумном року у предмету Апелационог суда у Београду Гж бр.5961/2018.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача АА из ... да се наложи поступајућем судији у предмету Апелационог суда у Београду Гж бр.5961/2018 да донесе другостепену одлуку, изради писмени отправак исте и предмет достави првостепеном суду.

ДОСУЂУЈУ СЕ предлагачу трошкови за састав приговора за убрзање поступка у висини од 6.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од наступања услова за извршност до исплате, који ће му се исплатити из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова.

Образложење

Предлагач АА из ... је дана 05.04.2021.године поднео Апелационом суду у Београду приговор ради убрзавања поступка са захтевом да суд утврди повреду права на суђење у разумном року предлагачу у предмету Апелационог суда у Београду Гж бр.5961/2018, те да се поступајућем судији наложе процесне радње које делотворно убрзавају поступак. У приговору је навео да је иницијални акт поднет 08.04.2015.године, ради дуга у износу од 2.243.250,00 динара. Поступак се водио пред Првим основним судом у Београду под пословним бројем П бр.297/18, али исти није правноснажно окончан ни након шест година. Дана 06.08.2018.године, списи предмета првостепеног суда су достављени Апелационом суду у Београду на одлучивање по жалби, али до дана подношења приговора није донета одлука другостепеног суда.

О приговору предлагача је одлучивао судија одређен годишњим распоредом послова, у смислу одредбе члана 7 став 2 Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом одредбом је прописано да поступак по приговору води председник суда који и одлучује о приговору, а годишњим распоредом послова у суду он може да одреди једног судију или више судија, да поред њега воде поступак и одлучују о приговору.

Поступајући по приговору предлагача, у смислу одредбе члана 7 став 1 Закона о заштити права на суђење у разумном року, члана 30 став 2 Закона о ванпарничном поступку и одредбама Закона о парничном поступку, Апелациони суд у Београду је након испитног поступка, нашао да је приговор предлагача основан, те да му је повређено право на суђење у разумном року у предмету Апелационог суда у Београду Гж бр.5961/2018.

Наиме, на основу овлашћења из одредбе члана 9 Закона о заштити права на суђење у разумном року, од судије известиоца у предмету Апелационог суда у Београду Гж бр.5961/18 је тражен извештај о развоју поступка у времену, па је након достављеног извештаја утврђено: Поступак у предмету Првог основног суда у Београду П бр.297/18 је инициран прдлогом за извршење на основу веродостојне исправе коју је тужилац АА поднео Првом основном суду у Београду дана 08.04.2015.године против извршних дужника ББ и ВВ. Дана 17.04.2015.године донето је решење којим је одређено предложено извршење. Извршни дужници су дана 13.05.2015.године изјавили приговор, након чега је дана 31.08.2015.године донето решење којим је стављено ван снаге решење о извршењу од 17.04.2015.године у делу у којем је одређено извршење и одређено је да ће се поступак наставити као поводом приговора на платни налог. У даљем току поступка, заказано је рочиште за 16.03.2016.године, које је одржано, а наредно је заказано за 16.06.2016.године, које је одржано, изведен је доказ саслушањем странака, па је следеће рочиште заказано за 06.12.2016.године. Рочиште од 06.12.2016.године је одложено по молби пуномоћника тужених, а наредно је заказано за 24.01.2017.године, које је одржано и на којем је главна расправа закључена. Писани отправак пресуде од 24.01.2017.године је експедован странкама 01.02.2017.године, на коју пресуду је тужилац изјавио жалбу дана 08.02.2017.године и спис предмета је по жалби достављен Апелационом суду у Београду. Решењем Апелационог суда у Београду од 20.12.2017.године првостепена пресуда је укинута и предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење. Наредно рочиште је заказано за 11.04.2018.године, а у међувремену је, због смрти туженог ВВ донето решење о прекиду поступка у односу на њега. Рочиште од 11.04.2018.године је одржано, изведени су докази и главна расправа је закључена. Писани отправак пресуде од 11.04.2018.године је експедован странкама 18.04.2018.године, а против пресуде је тужилац изјавио жалбу дана 26.04.2018.године. Предмет је достављен Апелационом суду у Београду дана 06.08.2018.године где је заведен под пословним бројем Гж бр.5961/18. Предмет је дана 28.01.2021.године изнет на седницу већа на којој је изгласана мериторна одлука. Дана 11.03.2021.године поднеском се овом суду обратио адвокат Зоран Новаковић по пуномоћју издатом од стране ГГ, унука тужене ДД и обавестио суд да је тужена ДД преминула дана 22.06.2018.године, два месеца након доношења ожалбене пресуде, дакле након изјављене жалбе. Истовремено је обавестио суд да у смислу одредбе члана 225 ЗПП преузима поступак, при чему је у прилогу доставио решење јавног бележника од 10.02.2021.године (правноснажно дана

18.02.2021.године) из чије садржине произилази да се ради о унуку оставиље који је иза смрти ДД оглашен за њеног наследника, као и да је у корист повериоца оставиље, овде тужиоца АА, из састава заоставштине пок. тужене одвојена имовина-право својине са уделом 1/1 на трособном стану бр.... на четвртом спрату стамбене зграде у ул. ... бр...у .... Како је из поднеска законског наследника тужене утврђено да на дан када је предмет изнет на седницу већа, 28.01.2021.године, у складу са одредбама ЗПП није било услова за поступање овог суда, предмет је поново изнет на седницу већа дана 17.03.2021.године када је изгласана одлука да се предмет врати првостепеном суду ради поступања у смислу одредбе члана 222 тачка 1, те члана 225 став 1 ЗПП и омогућавања да се даље поступа у складу са одредбама ЗПП. Писани отправак решења Гж бр.5961/18 је израђен. Дакле, поступак пред првостепеним судом је текао три године, а у периоду од 22.06.2018.године (шре достваљања предмета Апелационом суду у Београду) до 11.03.2021.године (када је законски наследник преминуле странке обавестио суд да преузима поступак) били су испуњени услови за прекид поступка по сили закона (дакле, за све време док је предмет у Апелационом суду у Београду није било услова за поступање суда, стога ни за доношење другостепене одлуке). Та чињеница је подносиоцу приговора, као пријављеном повериоцу тужене у оставинском поступку била позната па, иако му је последица чињенице смрти странке као адвокату морала бити позната, о тој чињеници није обавештавао суд. Уместо тога је, након што су се стекли услови за наставак поступка, поднео приговор ради његовог убрзања.

Одредбом члана 4 Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да се при одлучивању о правним средствима којима се штити ово право имају у виду све околности конкретног случаја, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, природа или врста предмета спора, значај предмета спора, понашање странака током поступка, а нарочито примена процесних права и обавеза, затим редослед решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта. Имајући у виду наведено, произилази да је разумни рок оптимално време да се одлучи о неком праву странке које је спорно и као такво представља временски период који је оптимално потребан да се отклони неизвесност о постојању неког права и странка стекне сазнања о томе да ли јој то право припада или не. Правилна примена стандарда суђења у разумном року подразумева стога да дужина трајања судског поступка представља полазну основу односно одлучујући показатељ ради оцене да ли је дошло до повреде права на суђење у разумном року.

Како је у конкретном случају од момента подношења иницијалног акта прошло 6 година, да поступак није правноснажно окончан, то је по налажењу овог суда подносиоцу приговора повређено право на суђење у разумном року. Наиме, поступак пред првостепеним судом је трајао три године, од 08.04.2015.године до 11.04.2018.године, а у том року је првостепена пресуда већ била укинута од стране Апелационог суда у Београду и предмет је враћен на поновно суђење. Поступање првостепеног суда је било у оптималним роковима и није дошло до повреде права подносиоца приговора на суђење у разумном року. Међутим, у конкретном поступању Апелационог суда у Београду у судском поступку на који се односи приговор указује да у моменту подношења приговора наступила повреда права подносиоца приговора на суђење у разумном року, јер се трајање поступка од 6 година не може сматрати суђењем у разумном року. Ово из разлога јер непоступање другостепеног суда у трајању од 2 и

по године се не може сматрати разумним роком и ажурним поступањем суда.

Ово посебно имајући у виду да према устаљеној пракси Европског суда за људска права, прихваћене и у пракси судова у Републици Србији, до повреде права на суђење у разумном року долази када поступак траје дуже од три године у првој инстанци, пет година у две инстанце и шест година уколико има места тростепеном одлучивању.

Имајући у виду напред изнето, а применом мерила за оцену трајања суђења у разумном року у смислу одредбе члана 4 Закона о заштити права на суђење у разумном року, а све сходно овлашћењима из члана 10 став 2 наведеног Закона, овај суд је нашао да је тужиоцу повређено права на суђење у разумном року сагласно цитираној законској одредби, због чега је донета одлука као у ставу првом изреке решења.

Међутим, имајући у виду да је другостепени суд у међувремену дана 17.03.2021.године донео одлуку да се предмет врати првостепеном суду ради поступања у смислу одредбе члана 222 тачка 1, те члана 225 став 1 ЗПП, да за наведено постоји и допринос странке, тачније и подносиоца приговора, јер је имао сазнање о смрти тужене (који је у поступку расправљања заоставштине иза пок. Драгице Тајсић пријавио своје потраживање), који о наведеном није обавестио суд, да би могао благовремено да врати предмет првостепеном суду ради доношење одлуке о прекиду поступка, то је овај суд нашао да нису испуњени услови да се поступајућем судији наложи предузимање радњи из члана 11 Закона о заштити права на суђење у разумном року, из ког разлога је донета одлука као у ставу другом изреке решења.

Одлука као у ставу трећем изреке донета је у смислу одредбе члана 153 и 154 ЗПП-а, па су предлагачу досуђени трошкови поступка на име састава приговора за убрзавање поступка у износу од 6.000,00 динара, сходно Адвокатској тарифи, док је одлука о затезној камати донета у смислу одредбе чл. 277 став 1 и 324 став 2 Закона о облигационим односима.

СУДИЈА
Зорица Ђаковић с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења дозвољена је жалба која се подноси председнику Апелационог суда у Београду, у року од 8 дана од дана пријема преписа решења, о којој одлучује председник Врховног касационог суда.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

Дна:

-решење доставити пуномоћнику предлагача уз допис и образац и судији Јасни Беловић